

HIỆP ĐỊNH
GIỮA CHÍNH PHỦ NƯỚC CỘNG HOÀ XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM VÀ
CHÍNH PHỦ NƯỚC CỘNG HOÀ UZBEKISTAN VỀ HỢP TÁC KINH TẾ
THƯƠNG MẠI

Ngày 30 tháng 02 năm 1994

Với mong muốn mở rộng và củng cố quan hệ kinh tế thương mại vì sự phát triển kinh tế của hai nước; nhằm tạo cơ sở pháp lý và điều kiện thuận lợi cho việc phát triển quan hệ kinh tế thương mại song phương; phù hợp với luật pháp quốc tế, các nguyên tắc bình đẳng, cùng có lợi, và trong khuôn khổ pháp luật hiện hành ở mỗi nước, đã thoả thuận những điều sau đây.

Điều 1

Hai Bên, phù hợp với luật pháp hiện hành ở mỗi nước, sẽ thúc đẩy hợp tác kinh tế - thương mại với nhau trên cơ sở lâu dài và ổn định, phát triển quan hệ kinh tế đối ngoại giữa các chủ thể hoạt động kinh doanh của hai nước (dưới đây gọi tắt là các chủ thể) trong các lĩnh vực sau:

- Nông nghiệp, chế biến, bảo quản và vận chuyển nông sản.
- Công nghiệp nhẹ, kể cả sản xuất thành phẩm có chất lượng và sức cạnh tranh cao.
- Công nghiệp điện tử và kỹ thuật điện.
- Công nghiệp hoá chất, kể cả sản xuất phân bón.
- Chế tạo máy.
- Y tế, công nghiệp dược và công nghiệp y tế.
- Công nghiệp xây dựng kể cả sản xuất vật liệu và thiết bị xây dựng.
- Các lĩnh vực khác cùng quan tâm.

Điều 2

Hai Bên, phù hợp với luật pháp hiện hành ở mỗi nước, sẽ hỗ trợ việc phát triển hoạt động kinh doanh chung, đầu tư trực tiếp vào các lĩnh vực kinh tế mà các chủ thể cùng quan tâm.

Hai Bên sẽ khuyến khích và ủng hộ quan hệ giữa các chủ thể như trao đổi các đoàn đại biểu, tổ chức và tham gia hội chợ triển lãm, trao đổi thông tin và v.v..

Trong trường hợp cần thiết, hai Bên, theo sự thoả thuận với nhau sẽ hỗ trợ việc mở văn phòng đại diện và/hoặc các chi nhánh của các chủ thể phù hợp với luật pháp hiện hành ở mỗi nước.

Điều 3

1. Hai Bên dành cho nhau chế độ tối huệ quốc về thuế quan và các khoản thu khác, cũng như về thể thức đánh thuế hải quan và các khoản thu khác khi xuất khẩu và nhập khẩu hàng hoá.
2. Hai Bên sẽ dành cho nhau chế độ không phân biệt đối xử trong việc áp dụng hạn chế số lượng và cấp giấy phép đối với hàng hoá xuất khẩu và nhập khẩu trong buôn bán với nhau.

3. Những quy định của mục 1 và 2 thuộc Điều này không liên quan đến:
- a) Những ưu đãi mà mỗi Bên đã hoặc có thể dành cho các nước láng giềng nhằm tạo điều kiện hỗ trợ mậu dịch biên giới;
 - b) Những ưu đãi có thể có do sự tham gia của một trong hai Bên vào các vùng mậu dịch tự do, các liên minh thuế quan hoặc các hiệp định khu vực khác.
4. Các điều khoản của Hiệp định này không hạn chế quyền của mỗi Bên trong trường hợp cần thiết áp dụng các biện pháp cấm hoặc hạn chế xuất khẩu, nhập khẩu hàng hoá nhằm:
- Bảo vệ an ninh quốc gia;
 - Bảo vệ đời sống và sức khoẻ nhân dân, phòng ngừa các loại bệnh động vật và

Điều 4

Việc giao hàng hoá và cung ứng dịch vụ sẽ được thực hiện trên cơ sở các hợp đồng được ký kết, giữa các chủ thể theo thời giá quốc tế, phù hợp với luật pháp hiện hành ở mỗi nước và thực tiễn thương mại quốc tế

Điều 5

Việc thanh toán và trả tiền mậu dịch và phi mậu dịch giữa nước Cộng hoà xã hội chủ nghĩa Việt Nam và nước Cộng hoà Uzbekistan được thực hiện phù hợp với luật pháp hiện hành ở mỗi nước bằng ngoại tệ tự do chuyển đổi qua các ngân hàng được phép thực hiện nghiệp vụ ngân hàng quốc tế nếu như hai Bên không thoả thuận gì khác.

Điều 6

Các chủ thể được quyền trao đổi hàng hoá và cung ứng dịch vụ với nhau theo mọi hình thức hợp tác kinh doanh (trên cơ sở bồi hoàn, đổi hàng, cho thuê buôn bán đấu giá v.v.) phù hợp với luật pháp hiện hành ở mỗi nước.

Điều 7

Những tranh chấp giữa các chủ thể sẽ được giải quyết phù hợp với các thoả thuận trong các hợp đồng hoặc các thoả thuận bằng văn bản khác giữa các bên ký kết hợp đồng.

Điều 8

Hiệp định này có thể được thay đổi và bổ sung theo sự đồng ý của hai Bên.

Điều 9

1. Hiệp định này có hiệu lực từ ngày hai Bên thông báo cho nhau về việc hoàn tất các yêu cầu cần thiết để Hiệp định có hiệu lực phù hợp với luật pháp hiện hành ở mỗi nước, và sẽ có hiệu lực cho đến hết 6 tháng kể từ ngày một trong hai Bên thông báo cho bên kia ý định của mình muốn chấm dứt hiệu lực của Hiệp định này.
2. Sau khi Hiệp định này hết hiệu lực, các điều khoản của Hiệp định sẽ vẫn áp dụng cho

tất cả các nghĩa vụ đã được cam kết trong thời kỳ Hiệp định có hiệu lực, nhưng chưa được thực hiện xong trước khi Hiệp định hết hiệu lực.

Làm tại Taskent ngày 03 tháng 2 năm 1994 thành 2 bản gốc, mỗi bản bằng tiếng Việt và tiếng Uzbek, cả hai bản đều có giá trị như nhau.

Kèm theo mỗi bản của Hiệp định này là bản dịch chính thức Hiệp định ra tiếng Nga, mà hai Bên sẽ áp dụng trong trường hợp có sự giải thích khác nhau về Hiệp định này.